

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 18/2017
20.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Чачку Пр 1076/16 од 28.12.2016. године и Прекршајног апелационог суда – Одељење у Крагујевцу I-116 Прж 3536/17 од 27.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Чачку Пр 1076/16 од 28.12.2016. године и Прекршајног апелационог суда – Одељење у Крагујевцу I-116 Прж 3536/17 од 27.02.2017. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Прекршајног суда у Чачку Пр 1076/16 од 28.12.2016. године, окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, за које је осуђен на новчану казну у износу од 12.000,00 динара које је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у супротном ће суд, на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Том пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка - паушала плати износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудне наплате.

Пресудом Прекршајног апелационог суда – Одељење у Крагујевцу I-116 Прж 3536/17 од 27.02.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Прекршајног суда у Чачку Пр 1076/16 од 28.12.2016. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени АА, због "повреде материјалног права" и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 285. став 1. ЗПР ("Службени гласник РС" 65/13) прописано је да се против правноснажних пресуда може поднети захтев за заштиту законитости у случају повреда закона описаних у тач. 1. и 2, а чланом 285. став 2. ЗПР прописано је да захтев за заштиту законитости подиже Републички јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Имајући у виду да је захтев за заштиту законитости против напред наведених правноснажних пресуда поднео окривљени АА, а да је за подизање захтева за заштиту законитости према члану 285. став 2. ЗПР ("Службени гласник РС" 65/13) овлашћен искључиво Републички јавни тужилац, што значи да нема сходне примене одредбе члана 483. ЗКП у погледу овлашћења за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев окривљеног одбацио као недозвољен.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић